

ZAMANINDA

RUHSAL YİYECEK

Yalnız iman et, yalnız iman et,
Her şey mümkündür, yalnız...

Şöyle olsa nasıl olur:

Şimdi iman ediyorum, şimdi iman ediyorum,
Her şey mümkündür, şimdi iman ediyorum;
Şimdi iman ediyorum, şimdi iman ediyorum,
Her şey mümkündür, şimdi iman ediyorum.

Şimdi başlarımızı eğerek ayakta kalalım.

Rab, bunun sadece bir ilahi değil, kalbimizin derinliklerinden gelen “Şimdi iman ediyorum!” diye haykıran bir ses olsun. İsa pek çok mucizevi işler yaptıktan sonra, öğrenciler bir keresinde şöyle dediler, “Rab, Şimdi iman ediyoruz.”

İsa onlara, “Şimdi iman ediyor musunuz?” dedi.

² Onlar, “Şimdi Senin her şeyi bildiğini ve kimsenin Sana öğretmesine ihtiyacın olmadığına iman ediyoruz” dediler. Öyleyse, Baba, bu gece Senin bizim öğretimize ihtiyacın olmadığını, ama bizim senin öğretene ihtiyacımız olduğunu anlıyoruz. Bu yüzden bize nasıl dua edeceğimizi, nasıl yaşayacağımızı ve nasıl iman edeceğimizi öğretmeni diliyoruz. Bu geceki bu toplantı aracılığıyla bunu bize bahşet, Rab. Eğer bir şeyimiz eksikse, onu bize ver, Rab. İsa’nın Adıyla diliyoruz. Amin.

³ Bu gece çoğunuzun yine ayakta olduğunu biliyorum. Ve dışarıda, içeri giremediklerini söyleyen gruplarla karşılaştık, onlar farklı arabalarda radyolarını dinliyorlar. Ve şimdi, bu gece, Pazar gecesi, elimizden geldiğince çabuk olmaya çalışacağız, hastalar için dua etmeye, burada bir dua sırası oluşturmaya çalışacağız. Ama bu geceki bu toplantıyı hastalar için dua etmeye adanıyoruz.

⁴ Ve şimdi sizlerin...bu Kutsal Tanrı Sözleri’nde, İmanda, bu saatin İmanında güçlenmenizi istiyorum. İman! Bu, tarihin hiçbir çağında olmadığı kadar büyük bir iman gerektirecek, alınış imanı olmalı, yukarı alınmak için. Ve bu yüzden, bu gece gördüklerinize, duyduklarınıza, vaaz edilen Söz’e, gördüğünüz belirtilere ve harikalara inanmanızı istiyoruz. Tüm bunları kalbinizde

biriktirmenizi ve bunun Tanrı olup olmadığını düşünmenizi istiyoruz.

⁵ Eski zamanlarda Elişa'nın dediği gibi, "Eğer Tanrı Tanrı ise, O'na hizmet edin." Ve eğer İsa, Hristiyanlar için her şeyin merkezi ise, o zaman bence diğer her şeyi bırakıp O'na bağlı kalmalıyız. Hatırlayın, O Merkezdir, O Kuzey Yıldızıdır, O En Üstündür, O Mutlak'tır. Ve eğer O Kuzey Yıldızı ise...Kuzey yıldızını gösteren tek bir şey vardır, o da seyirde kullandığınız pusuladır. Ve benim size seyirde kullanmanızı önerdiğim Pusula Söz'dür, ve Söz her zaman O'nu gösterir.

⁶ Ve bizler, büyük bir dert ve sına, zamanın karmaşası ve uluslar arasındaki dertler, her türlü olayların yaşandığı bir dönemden geçiyormuşuz gibi hissediyorum, ve bazen kendimi o kadar kapılmış hissediyorum ki, nereye baksam sanki denizin üzerindeki...içindeki bir gemideymişim gibi. Ve bana Teknenin sorumluluğu verildi. Peki bunu nasıl başaracağız? Ve işte beyaz şapkalı biri geliyor, benim gemimden yüz kat daha büyük. Ama hepsini açacağız. "O'nun aracılığıyla bizler kazananlardan daha üstünüz." Kaptan, yani Baş Kaptan, geminin arkasındaki ipi tuttu, gemiyi çekip geçirecektir. Hepsini açacağız.

⁷ Şimdi, bu gece, acele edip sizi erken çıkarmak için...Uzun yol sürüşlerinizi, bunun gibi şeyleri, sürüş koşullarınızı ve yaptığınız fedakârlıklar için minnettarız. Ve bu, beni ayakta durup konuşmaya devam etmek ve size yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapmak istemeye itiyor. Ama buradayken, şu anda burada olduğumuz bu an için yardım etmek amacıyla elimden gelen her şeyi yapmaya çalışıyorum. Sonra siz...İnsanlara bir seferde çok fazla şey vererseniz, hatırlayamazlar. Siz—siz sadece bir şeyi alıp, o kişi bunu anlayana kadar ona odaklanmalısınız. Ve sonra, bunu kalplerine iyice yerleştirdiklerinde, o zaman onlar...onlara başka bir şey öğretin. Sadece adım adım ilerliyoruz.

⁸ Şimdi, dua edin ve cesur olun, ve bu gece şifa için iman edin. Yaşadığımız zamanla ilgili zihninizde herhangi bir soru olduğunu sanmıyorum. Tanrı'nın halkının arasında olup olmadığı konusunda zihninizde bir soru olduğunu sanmıyorum. Hepinizin buna inandığınıza inanıyorum. Ve ben...Benim zihnimde bununla ilgili hiçbir şüphe yok. Ve ben—ben—ben halkımın, dostlarımın, Mesih'in dostlarının, Mesih'in çocuklarının buna iman ettiğini biliyorum.

⁹ Ve Tanrı'dan bir Mesaj aldığınızı bildiğinizde ve bunu insanlara verdiğinizde ve insanların Buna tepki verdiğini görmek bana büyük bir zevk veriyor. Sonra geriye dönüp, "Teşekkür ederim,

Baba” diyorsunuz. Oh, çocukların kendilerine gönderilen Ekmeği yediklerini görmek ne büyük bir sevinç! Bunun yıllar önce, tam burada, bu tapınakta bir görüm olduğunu fark ediyorsunuz, değil mi? Doğru, “Yaşam Ekmeği.” Kardeş Neville, hatırlıyorsun. Güçlü—güçlü bir andı!

¹⁰ Şimdi devam edelim, eğer okumayı takip etmek veya not almak isterseniz, sadece...Şifa toplantısı veya başka bir tür toplantı olacaksa, Tanrı'nın Sözü'nü okumadan ve birkaç yorum yapmadan bir toplantı yapmanın uygun olacağını sanmıyorum. Hepimiz anlıyoruz. Aramızda yabancı kimse yok, sanırım. Ama hepimiz şifanın ne olduğunu biliyoruz. Bu, birisinin sizin için yaptığı bir şey değil; bu, Tanrı'nın sizin için zaten yaptığı bir şeydir. Kurtuluş da aynı çizgidedir. Tek şey, insanlara bunun Gerçeğin olduğuna iman ettirmektir. Ve Tanrı bunu Sözü'nde öğretir ve sonra buna iman edecek olanlara bunu kanıtlar, çünkü O dedi ki, “İman edenler için her şey mümkündür.”

¹¹ “Tanrı için imkânsız yoktur” dersiniz. Buna inanıyor musunuz? Sizin için de imkânsız yoktur. “Çünkü iman edenler için her şey mümkündür” (Tanrı tek kişidir) “iman edenler için.” Anladınız mı? Yani, iman edebiliyorsanız, sizin için, sizin için imkânsız yoktur.

¹² Şimdi, Birinci Krallar kitabının 17. bölümünden, Rab izin verirse, ilk yedi ayeti okumak istiyorum.

VE Gileadda olan gariplerden Tişbeli İlyas Ahav'a dedi: Önünde durmakta olduğum İsrailin Tanrısı hay olan RABBİN hakkı için, benim sözüüm olmadıkça bu yıllarda çiy ve yağmur düşmeyecektir.

Ve ona RABBİN şu sözü geldi:

Buradan git, ve doğu, doğuya yünel, ve Şeria Irmağı karşısında olan Kerit vadisinde gizlen.

Ve vaki olacak ki, vadiden su içeceksin, ve orada seni beslemek için kargalara emrettim.

Dikkat edin, “orada seni beslemek,” başka bir yerde değil. “Orada!”

Ve gidip RABBİN ya da RABBİN sözüne göre yaptı; ve gidip Şeria Irmağı karşısında olan Kerit vadisi yanında oturdu.

Ve kargalar kendisine sabahlayın ekmek ve et, ve akşamlayın ekmek ve et getiriyorlardı, ve vadiden su içiyordu.

Ve günlerin sonunda vaki oldu ki, vadi kurudu, çünkü memlekette yağmur yoktu.

¹³ Rab, Sözü'nü okunmasına kutsamalarını eklesin. Ve şimdi, bu akşam, oradan bir metin almak istiyorum, adı “zamanında ruhsal Yiyecek.” Bu sabah, “Tanrı’ya hizmet etmek, ya da...uygun vakit, zaman, yer ya da kişi olmaksızın O’na hizmet etmeye çalışmak” üzerinde—üzerinde bir—bir ders aldık. Ve şimdi bu: *Zamanında Ruhsal Yiyecek*.

¹⁴ Bu peygamber, İlyas, onun hakkında çok az şey biliyoruz. Ama onun Tanrı’nın kulu olduğunu ve o saatte Tanrı’nın kulu olduğunu biliyoruz.

¹⁵ Ve Tanrı, İlyas’ın üzerinde olan ruhunu zaten üç kez kullandı ve iki kez daha vaat etti; beş kez, lütuf için. Onu İlyas üzerinde kullandı; iki katı olarak Elişa’ya geldi; Vaftizci Yahya’nın üzerindeydi; sadece Yahudi olmayan Gelin’e verilmek üzere geleceği varsayılıyor; ve Yahudileri eve götürmek için Musa ile birlikte gelecek. Bu doğru. Tanrı, İlyas’ın ruhunu beş kez kullanacağına vaat etti ve bunu üç kez yaptı.

¹⁶ Şimdi, bu büyük peygamber, nereden geldiğini bilmiyoruz. Onun Tişbeli olduğunu biliyoruz. Ama nasıl geldiği...

¹⁷ Peygamberler hakkında çok az şey biliyoruz. Nereden geldiklerini bilmiyoruz. Çok nadiren...Zira, kiliseden çıkan ya da arkalarında herhangi bir soy geçmişi bulunan birileri olduğunu bilmiyorum. Onlar sadece korkusuz ve çoğu zaman eğitimsiz sıradan insanlardı. Ve kendileri hiçbir zaman yazmadılar. Yeşaya ve Yereymya gibi birkaçı bazı yazılar yazmışlardır, ama bu büyük adam İlyas hiçbir şey yazmamıştır. Çoğu yazmamıştır; belki de yazamıyorlardı. Ama onlar sert adamlardı. Kutsal Kitap’ta bu eski peygamberler gibi başka kimse yoktur. Krallıklara, krallara, halklara, kiliselere ve her şeye karşı geldiler ve Tanrı’nın Sözü’ne sıkı sıkıya bağlı kaldılar ve Tanrı onların haklı olduğunu kanıtladı. Çok sert kişilikli insanlardı.

¹⁸ Ve bu İlyas, hepsinden en sert olanıydı. O bir çöl adamıydı. Çölden çıktı; çölde yaşıyordu. Kutsal Kitap’ta onun tüylü giyindiği yazılıdır. Üzerine koyun postu sarılmıştı ve beline bir parça deri, deve derisi sarılmıştı, çok...yüzünde sakalları vardı ve ben onun çok sert görünümlü bir adam olduğunu ve bakışlarının da öyle olduğunu hayal ediyorum.

¹⁹ Ama biz...hepsi ölmedi. Hepsi—hepsi ölü değil. İznik Konsili günlerinde, *Erken Kilise’nin İznik Konsili* kitabını okuyan çoğunuz, onlar bir örgüt kurmak ve diğer tüm kiliseleri parçalamak, tek bir kiliseye dönüştürmek istediklerinde, İznik Konsili’ni yaptıklarında, Elişa gibi sert mizaçlı adamlar çölden çıkıp oraya geldiler, sadece yabani otlarla beslenen; büyük, sert adamlar. Ama Konstantin

ve diğerlerinin emrindeki yüksek rütbeli yetkililer, onların sesini susturdular. Çünkü onlar, peygamberler olarak, Kilise Gelininin buğday tanesinin toprağa düşmesi gerektiğini biliyorlardı, tıpkı Güveyin bir buğday tanesi gibi toprağa düşmesi gerektiği gibi. Ve orada bin yıl boyunca kaldı.

²⁰ Bu yüzden bugün kitaplarda şöyle yazıyorlar: “Küçük çocukların öldürülmesini, kadınların aslanlar tarafından parçalanmasını izleyip, göklerde oturup hiçbir şey söylemeyen o sessiz Tanrı nerede?” Onlar Sözü bilmiyorlar. O buğday tanesi toprağa düşmelidir. Adil bir Tanrı, kendi Oğlunun ölmesini, üzerine tükürülmesini ve benzeri şeyleri nasıl seyredebilir? Ama Söz’e göre, böyle olması gerekir. Ve bu saat bile durum böyledir.

²¹ Bu adam, büyük bir adamdı. Önünde günahkâr bir kuşak vardı. Ahav kraldı, ondan önceki babası da kötü biriydi. Süleyman’dan beri, birbiri ardına kötü krallar gelmişti. Ve Samiriye’de yirmi iki yıl hüküm süren bu adam, Ahav, hepsinden de kötüydü. O gerçek bir modernistti. Elbette dine inanıyordu. Ve her şeyi modern bir akım içindeydi. Dört yüz İbrani peygamberi vardı, hepsi de iyi eğitilmiş ve yetiştirilmişti. Tanrı ona bir peygamber gönderdi, ama o buna inanmadı, o da İlyas’tı.

²² Ama İlyas, bu Tişbeli, çöl adamıydı. Yumuşak başlı bir adam değildi, sert bir adamdı. Ve bir gün, Ahav Tanrı’nın artık dayanamayacağı kadar günah işledikten sonra, Tanrı çölde İlyas’a seslendi. Ve sık sık anlattığım gibi, Samiriye yolunda ilerliyor; belki yüzünün etrafında beyaz sakalları çıkıntı yapıyor, kel kafası güneşte parlıyor, küçük, yaşlı, dar gözleri, arkasında elinde bir sopa, yüzünde bir gülümsemeyle İsrail kralının yanına yürüdü ve dedi ki, “O...Ben çağırmadan çiy bile düşmeyecek.”

²³ Tanrı bize böyle adamlar versin, anlarsınız ya, RAB DİYOR Kİ diyerek ne yaptıklarını bilen adamlar.

²⁴ Şimdi, o bunu yapmadan önce Tanrı’nın onu çağırdığını öğreniyoruz. Tanrı onunla konuşmuştu ve bu nedenle o hiçbir şeyden korkmuyordu. Mesajından korkmuyordu, mesajının gerçekleşmeyeceğinden; gerçekleşeceğini biliyordu! Bunun Rab’bin Sözü’ne uygun olduğunu biliyordu ve o an için Tanrı’nın peygamberi olduğunu biliyordu. Bu nedenle kral ister başını kestirsin, ister onu hapse attırsın, ne yapacaklarsa yapsınlar, onun için hiçbir fark yoktu; kralın yüzüne karşı “RAB DİYOR Kİ” görevini yerine getirmişti. Ne sert bir kişilik! Ama bunu yapmadan önce, bu büyük kuraklığı önceden haber verdi...

²⁵ Çünkü Tanrı günahın cezasız kalmasına izin vermez. Ceza olmalı.

Ceza olmayan bir—bir yasa ne işe yarar? “Kırmızı ışıktaki geçmek yasaktır” demek ve bunun arkasında para cezası ya da ceza olmaması ne işe yarar? Bu yasa olmaz. Bu yüzden günahın cezası vardır. Ve Tanrı bir yasa koyduğunda ve o yasa—yasa çiğnendiğinde, bunun için bir ceza olması gerekir.

26 Ve bu ulus, O’nun tüm yasalarını çiğnemişti. Oh, büyük kiliseleri vardı, tapınakları vardı. Çok sayıda eğitimli adamları vardı. Ülkenin her yerinde peygamberleri vardı, peygamber okulları vardı, onları bir makine gibi ürettiyorlardı. Ve çok sayıda peygamberleri, çok sayıda kâhinleri, çok sayıda yazıcıları ve çok sayıda dinleri vardı, ama Tanrı’nın Sözünden uzaklaşmışlardı. Bu yüzden Tanrı, onların saflarının tamamen dışından bir adamı çağırdı ve onu RAB DİYOR Kİ mesajıyla gönderdi.

27 Ve O’nun kendi halkına nasıl ilgi gösterdiğine bir bakın. Bu peygamberi mesajla göndermeden önce dedi ki, “İlyas, aşağı in ve Kral Ahav’a bunları söyle. Ve bunu yaptığında, ondan hemen uzaklaş, çünkü kuraklık sırasında gideceğin bir yer hazırladım. Sana bakacağım, İlyas, sadece Benim Sözümlü vaaz et, sana söylediğim şeyi yap.”

28 Şimdi bu akşam, İlyas’ın ve İlyas’ın zamanının bu büyük hizmetini, şu anda içinde bulunduğumuz saatle birlikte örnek olarak vereceğim. Bunun mükemmel bir örnek olduğuna inanıyorum. Ulusları düşünüyorum...eğer ben...geri dönmek için vaktimiz olsaydı, ama dua sırasına bolca zaman ayırmak istiyorum.

29 Eğer geriye dönüp bakabilseydik, İsrail’in Filistin’i bizim Amerika Birleşik Devletleri’ni ele geçirdiğimizle aynı temelde ele geçirdiğini görürdük. Biz Amerika Birleşik Devletleri’ne geldik ve burayı elinde tutanları, yani Kızılderilileri geri püskürttük ve bu toprakları ele geçirdik. İsrail de, Tanrı’nın emriyle, Yeşu’nun liderliğinde Filistin’e geldi, burayı elinde tutanları geri püskürttü ve bu toprakları ele geçirdi.

30 Ve ilk kralları güçlü adamlardı: Davut, Süleyman ve büyük adamlar. İlk başkanlarımız da büyük adamlardı: Washington, Lincoln ve diğerleri. Sonunda başkanlar veya krallar giderek daha da yozlaşmaya başladı ve sonunda bu Ahav ile sonuçlandı. Günümüzün tipik bir örneği. Ve insanlar o kadar modernleşmişlerdi ki, Rab’bin gerçek Sözü’nü duymak istemiyorlardı.

31 Ve böyle modern insanlara, gerçek bir Tanrı kulunun nasıl görüneceğini tahmin edebilirsiniz. “O deliydi, aklını kaçırmıştı. Böyle bir şey olamaz.” Onlar dindardı, çok dindardı. Samimi adamları vardı, samimi insanları vardı. Çok dindarlardı.

32 Bu yüzden, onların taş yüreklerini kırmak için sıradan bir ilahiyattan, sıradan bir mesajdan, sadece Tanrı'nın sözünü vaaz etmekten daha fazlasının gerekli olduğunu biliyordu. O halkın üzerine o yargıyı göndermek için RAB DİYOR Kİ'nin gerekli olduğunu biliyordu. Bu yüzden, RAB DİYOR Kİ (Ve RAB DİYOR Kİ idi) ile dışarı çıktığında, Bunu reddetmenin yargı olduğunu biliyordu. Bunu günümüzde de görüyoruz. Her gün görüyoruz. Merhamet sınırını aştığınızda geriye yargıdan başka bir şey kalmaz.

33 Şimdi, o örnek, ben bugün kiliseyi, bugünün kilisesini İlyas ile karşılaştıracam. Yargıdan hemen önce, o bu mesajı aldı. İlyas, doğal olarak bakıldığını, doğal yiyeceğini temsil ediyordu, çünkü Tanrı'nın Sözüne göre, üç yıl altı ay boyunca, ya da İlyas çağırana kadar yağmur yağmayacaktı. “Ne zaman dersin, İlyas, öyle olacak.” Bu nedenle kralın yanına gitti ve dedi ki, “Ben çağırana kadar çiy bile düşmeyecek.” Bu oldukça ağır bir—bir yük, değil mi? Bu oldukça ağır bir mesaj!

34 Ve şimdi bunu bugünün ruhsal kuraklığıyla örneklendireceğiz. Hepimiz biliyoruz, hepimiz farkındayız ki, bugün bu ülkede ruhsal açıdan büyük bir ruhsal kuraklık var. Ve bunun, Mesih'in İkinci Gelişinden hemen önce peygamberler tarafından öngörölmüş olduğunu biliyor muydunuz? “Ülkede kıtlık olacak ve bu sadece ekmek için değil, Tanrı'nın Sözü'nü işitmek için de olacak” denmişti. Ve o gün şimdidir, “Tanrı'nın gerçek Sözü'nü işitmek.” Şimdi, bu, doğal kuraklığı ruhsal kuraklıkla simgelemektedir.

35 Kilisedeki sahte öğretmenler ve modernistler tarafından işlenen günah ve imansızlık, burayı yaklaşan, gelecek olan yargıya getirmiştir. Sonra onlar, Tanrı'nın Sözü'nden ve peygamberinden, Sözü'nün modern ilahiyat terimlerine yönelmişlerdir.

36 Burada fark ettiyseniz, tam da o zaman Tanrı her zaman bir şey çıkarır. Çünkü O, her zaman, önce insanlara bunu açıklamadan hiçbir şey yapmaz ve bunu her zaman kulları aracılığıyla açıklar.

37 Şimdi, ama İlyas, bu süre zarfında, Tanrı'nın onun için belirlediği gizli bir yere sahipti. Dua sırası başlamadan önce şimdi görmek istediğimiz şey de budur. İlyas'ın Tanrı'nın Kendisi tarafından sağlanan gizli bir yeri vardı. Kilise ona bunu sağlamadı, kral ona bunu sağlamadı, kendisi de sağlamadı, ama Tanrı, kuraklık sırasında İlyas'ın her zaman beslenebilmesi için, her gün yiyeceği sağlanan gizli bir yer sağladı. Yarın ne olacağını merak etmesine ya da erzakın biteceğini düşünmesine gerek yoktu. Tanrı dedi ki, “Kargalara emrettim, onlar seni besleyecekler.” Ne harika bir şey, Mesih'teki gizli yerimizin bir örneği.

38 Dünya konseyi ve bugün olan biten her şey, “Mucizelerin günleri geçti” diyor. Tanrı’nın büyük güçleri kiliselerden alınmıştır. Artık, “ses çıkaran bakır ve çınlayan zil”den başka bir şeyleri yokmuş gibi görünüyorlar. Bunun doğru olduğunu biliyoruz. “Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr ediyorlar.”

39 Bu, Davut’un bu sabah öküz arabalarıyla yaptığı şeyin aynısı, Söz’den uzaklaşmak. Söz onlara sunulduğunda ve verildiğinde, Onu istemediler; bu nedenle, Ondan uzaklaştılar.

40 İlyas’ın zamanında bu insanlar da aynı şeyi yapmışlardı, Söz’den uzaklaşmışlardı. Söz’e sahip olduklarını sanıyorlardı, ama sahip değillerdi.

41 Şimdi dikkat edin, sonra, O...imansızları cezanlandıracağı zamanda, imanlılar için bir yol açtı. Her seferinde aynı şeyi yapar. Dünyayı suyla yok edeceği günlerde, Nuh için bir kaçış yolu açtı. Mısır’ı su altında bırakacağı günlerde, halkı için denizden bir kaçış yolu açtı. Tanrı nasıl da yolunu açar! Ve yolun olmadığı yerde, O Yoldur. O Yoldur!

42 Şimdi, görüyoruz ki bazı...tarihin gördüğü en büyük saatlerden birini yaşıyoruz. Korkmamız gereken şey tam olarak parlak, ışıldayan bir füze başlığı değildir. Korkmamız gereken şey kiliselerdir. Dikkat etmemiz gereken şey, yaşadığımız saattir.

43 Şimdi dikkat edin, ama Tanrı İlyas’ın bundan kaçması için bir yol açtı. Ve şimdi, iman eden çocuklarının bundan, gelecek olan gazap ve şeylerden kaçması için de bir yol açtı.

44 Çünkü Tanrı, o insanları yargılayıp onlara ceza vermek, Sodom ve Gomora’yı batırmak, Kapernaum’u denizin ortasına batırmak, o kuşakları, Sodom ve Gomora’yı mahkûm etmek ve sonra bizim de aynı şeyi yapmamıza ve bununla paçayı sıyırmamıza izin vermekle adil olamazdı. Biz de onlar kadar yargılanacağımızdan eminiz. Şimdi fark ediyoruz ki...

45 Bu şeyler ortaya çıktığında, o günün modern eğilimi, Tanrı o gün bir adamı çıkarmıştı, ya da daha doğrusu bu güçlerle savaşması için bir adamı çıkardı, ama onlar onu dinlemediler. Onun deli olduğunu, aklını kaçırdığını, sadece çölden gelen yaşlı bir fanatik, aptal, biraz çılgın olduğunu düşündüler. Ama yine de, o Rab’bin Sözüne sahipti.

46 “Söz, söylediği anlamı ifade etmiyor” diyorlar bugün. “Ah, neyse, Kutsal Kitap bir tarih kitabıdır.” Sanırım bunu görmüşsünüzdür, şimdi şöyle iddia ediyorlar: “Havva elmayı yemedi, o bir şey yedi...” Neydi o? Sanırım...“Kayısıydı” diyorlar şimdi. “Kayısıydı.” Ve sonra, “Musa çocukları Kamış Denizi’nden geçirmemişti. O denizin diğer ucunda büyük bir sazlık vardı ve o sazlık denizinden geçmişti.” Peki

o zaman su, s-u, nasıl oldu da her iki tarafta duvar gibi yükseldi de, onlar kuru zeminden geçtiler? Oh, ne saçmalık! Ama görüyorsunuz, Tanrı'nın öfkesini insanların üzerine çekmek için böyle bir gün gerekir. Öyle olur.

47 Böyle—böyle bir şeyin olmadığını söylüyorlar...Kiliseye giden insanlar bile mucizelere inanmıyorlar. “Sana bin dolar veririm,” dediler, “bana bir mucize göster. Bana bir mucize göster!” Önlerinde on bin şey yapılsa bile göremezlerdi. Ne de olsa, onlar bunu asla göremezlerdi.

Diyorsunuz ki, “Bu imkânsız.” Oh, hayır, değil.

48 İlyas bir keresinde Dotan'daydı ve Aram ordusu onu yakalamak için şehri kuşatmıştı, çünkü onlar, ulusun gücünün o görende olduğunu biliyorlardı. Kral...Adamlardan biri Aram kralına, dedi ki, “Bilirsin, peygamber İlyas, Tişbeli, İsrail kralına gizli odanda söylediklerini İsrail Kralı'na bildiriyor.”

49 Dedi ki, “Git o adamı yakala! Bizi engelleyen adam o.” Ve bütün Aram ordusu Dotan'ın etrafına sızdı. Her tarafı sarmışlardı.

50 Ve peygamberin uşağı Gehazi uyandı ve dedi ki, “Oh, babacığım, ordular her tarafımızı sarmış. Tamamen kuşatıldı.”

51 O dedi ki, “Neden, bizimle olanlar onlardan daha fazla.” Gördünüz mü?

Ve Gehazi etrafına bakındı ve dedi ki, “Kimseyi görmüyorum.”

52 O dedi ki, “Rab, o çocuğun gözlerini aç.” Ve gözleri açıldı ve tüm tepeler Melekler ve savaş arabalarıyla dolu olduğunu gördü, görünmeyen Güçler.

53 İlyas oraya doğru yürüdü ve Kutsal Kitap şöyle diyor: “Onları kör etti.” Onlara doğru yürüdü; onlar ona karşı kördüler. Yürüdü ve “İlyas'ı mı arıyorsunuz?” dedi.

“Evet, onu arıyoruz” dediler.

54 Dedi ki, “Gelin, size onun nerede olduğunu söyleyeyim” ve onları pusuya düşürdü, orduların çıktığı ve onları yakaladığı yere doğru.

55 Şimdi, Kutsal Kitap şöyle diyor: “Onları kör etti.” Bu her şeyi açıklıyor. Ve insanlar bugün o kadar ruhsal olarak körler ki, Rab Tanrı insanların arasına inip her şeyi yapsın, vaat ettiklerini yapsın, yine de bunu göremezler. Ruhsal olarak körler; Tanrı'yı tanımazlar, O'nun büyük Gücünü bilmezler. Şimdi, İlyas'ın zamanında bunu yaptıklarını ve bugün de hâlâ bunu yaptıklarını görüyoruz. Tanrı onları kör eder. Bugün, “Mucize diye bir şey yoktur, böyle bir şey yoktur, bunların hepsi duygusal bir şeydir” diyorlar.

⁵⁶ Ve onlar İlyas hakkında da aynı şeyi söylediler, çünkü o göğhe alındığında ve onun yerini genç bir adam olan Elişa aldığında, genç kel oldu, çocuklar onun peşinden koşarak, ona dediler ki: “Koca kel kafalı, neden İlyas’la birlikte yukarı çıkmadın?” Bakın, o kadar çok şey yapıldıktan sonra bile, insanlar başlangıçta buna inanmadılar. Ve bu büyük Tanrı adamı ateşten bir araba ile Göğhe alınmıştı, ama insanlar yine de inanmadılar. Ve küçük çocukları bu adamın peşinden koşup, “Yaşlı kel, neden yukarı çıkmadın?” dediler. Anlıyor musunuz? Sonra peygamber çocukları lanetledi ve bir dişi ayı kırk ikisini öldürdü.

⁵⁷ Şimdi dikkat edin. Bugün, o zaman olduğu gibi, onlar Kutsal Kitabı kendi yorumlarıyla açıklıyorlar. Şimdi, bunu yapmak istiyorlarsa, bu onların bileceği iş, ama bizi de buna inandırmaya çalışıyorlar. Kutsal Kitap der ki, “Tanrı’nın bu Sözü kimsenin özel yorumu değildir.” Tanrı kendi yorumunu yapar. Tanrı Sözüünü doğrular ve bu da onun yorumudur. Birçok kez söylediğim gibi, O başlangıçta dedi ki, “Işık olsun” dedi ve ışık oldu. Bunun yorumlanmasına gerek yok; oldu. “Bir bakire hamile kalacak” dedi, kaldı. “Ruhunu dökecek” dedi, döktü. Ve “son günlerde” yapacağı şeyleri söyledi ve yapıyor! Yorumlanmasına gerek yok; Tanrı Kendi yorumunu yapıyor. Akılsız insanlar ne derse desin, bu Tanrı’yı hiç durdurmaz.

⁵⁸ İsa yeryüzündeyken, bugün bizim karşılaştığımız kadar, belki de daha fazla imansızlıkla mücadele etmek zorunda kaldı. Ama bu O’nu durdurmadı; O görevini yapmaya ve sürdürmeye devam etti ve Tanrı O’nun yaptığı her şeyi doğruladı. O, “Ben yalnız değilim. Ben ve Baba biriz.; O bende yaşıyor. İşleri yapan ben değilim, bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. Ve eğer Babam’ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin; ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin.” Anladınız mı? Başka bir deyişle, onlar... “Kutsal Yazıları araştırın” dedi, “çünkü Kutsal Yazıları bildiğiniz için Sonsuz Yaşamı elde ettiğinizi sanıyorsunuz. Ve Kutsal Yazılar, Kendileri, bana tanıklık eder.” Amin! Ne harika bir ifade! “Benim kim olduğumu size söyleyenler, Kutsal Yazılardır” dedi İsa.

⁵⁹ Ve yaşadığımız saati size söyleyen de Kutsal Yazılardır. Ve gördüğümüz şeyler, Tanrı’nın kendi halkı arasındadır. Tanrı’dan başka kimse ölüleri diriltemez. O’ndan başka kimse O’nun şu anda yaptıklarını yapamaz. Çünkü Kutsal Kitap der ki, “O dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.”

⁶⁰ Şimdi insanların modern eğilimini görüyoruz: “Ah, o günler geçti, mucize diye bir şey yok. İnsanlar duygusal olarak heyecanlanmışlar.”

⁶¹ Peygamber İlyas'ın onlara ve onların ilahiyatçılarına karşı haykırışını dinleyin. Dikkat edin, dikkat edin, sanki Tanrı'nın Kendisiymiş gibi konuştu. İlyas, sanki Tanrı'nın Kendisiymiş gibi konuşuyordu: “Ben çağırmadıkça gökten çiy düşmeyecek.” Amin! Evet, efendim.

⁶² Peygamber, Tanrı'nın Huzurunda o kadar uzun süre kalmıştı ki, Eski Ahit'in peygamberleri ya da herhangi bir zamanda, Tanrı'nın Huzurunda yaşayarak Söz haline geldiklerinde, Mesajları Söz'ün ta Kendisi hâline geliyorlardı. Ve unutmayın, o şöyle dedi: “RAB DİYOR Kİ.” Ve o adamlar Tanrı'dan o mesajları aldıklarında, kendi düşünceleriyle o kadar meşgul olurlardı ki...Bu, onların düşüncelerine aykırı olabilirdi, doğru göremeyebilirdiler. Ama onlar Tanrı'nın Sözü'nü söylüyorlardı, “RAB DİYOR Kİ.”

⁶³ “Ben yağmur yağmasını emretmeden yağmur yağmayacak.” Oh, ne bir ifade! O, Tanrı'nın Huzurunda bulunmuş ve kusursuz bir şekilde haklı çıkarılmıştı. Ve hatırlayın, bu da Amos 3:7'yi takip eder, “Rab Tanrı, önce kulu peygamberlere açmadıkça bir şey yapmaz.” Dedi ki, “Yağmur yağmayacak!” O önce...

⁶⁴ Ona güldüler, onun deli olduğunu düşündüler, “O fanatik!” Ama bakın, o, yağmur yağmayacağını söyleyen RAB DİYOR Kİ'ye sahipti. Ve Tanrı, bunu yapmadan önce, bunu kuluna İlyas'a açıkladı. Ve o, haklı çıkarılmış, kanıtlanmış bir peygamberdi, bu yüzden insanlar tövbe etmeliydi. Fakat bunun yerine, ona güldüler ve dediler ki, “Oh, bol bol yağmur yağdı! Rezervuarlar dolu. Nehirler iyi akıyor.”

⁶⁵ Kutsal Kitap diyor ki, “Üç yıl altı ay boyunca çiy bile yoktu.” Bütün dereler ve sular kurudu, her yerde. Bu o adam değildi, bu Tanrı'nın o adam aracılığıyla konuşmasıydı. Bu “BEN” idi. Biz her zaman biliriz. Bu yüzden o...

⁶⁶ Tanrı'nın gönderdiği, Tanrı'nın atadığı, gerçek RAB DİYOR Kİ ile gelen bir adam olduğunda, mesaj ve habercinin aynı olduğunu anlarız. Çünkü o, RAB DİYOR Kİ'yi Sözü Sözüne temsil etmek için gönderilmiştir, bu yüzden o ve mesajı aynıdır.

⁶⁷ Bir mezhep çatısı altında bir mezhep adamı, o ve kilise “bir”dir. Bir ilahiyat altında, bir mezhep tarafından yaratılmış bir ilahiyatçı, o ve mesajı birdir; ilahiyat kilisesi, bir ilahiyatçı. Bu doğrudur.

⁶⁸ Sonra bir adam RAB DİYOR Kİ ile geldiğinde, o ve Mesaj birdir. Ve İlyas RAB DİYOR Kİ ile geldiğinde, o ve mesajı bir oldu. Tıpkı İsa'nın geldiği zaman, O Söz'dü, Yuhanna 1. Böylece Tanrı'nın Sözü ve çağın habercisi her zaman aynı şeydi. Doğru.

⁶⁹ İsa, peygamberlikle bildirilen Söz'dü. O, peygamberlerin “Bir bakire hamile kalacak ve bu Çocuğu doğuracak” diyerek bildirdikleri

idi. Ta en başından beri, Tanrı onlara şöyle dedi: “Kadının Soyu yılanın başını ezecek, yılan da onun topuğuna saldıracak.” Bütün bu peygamberlikler verilmişti. Davut ağlıyordu, çağlar boyunca diğer bütün peygamberler O’ndan bahsediyorlardı. O, tezahür edilmiş Söz’dü! Haleluya!

⁷⁰ Şimdi ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Bu sabah size oldukça açık bir şekilde konuştum. Yaşayan Kilise’de, Gelin’de yaşayan Tanrı’nın yetkisini görmüyor musunuz? Hastalar iyileşiyor, ölümler diriliyor, sakatlar yürüyor, körler görüyor, Müjde gücüyle yayılıyor, çünkü Mesaj ve haberci aynıdır. Söz Kilise’dedir, kişidedir.

⁷¹ İlyas, RAB DİYOR Kİ ile oraya çıkıp “Yağmur yağmayacak” dediğinde, Tanrı’nın Sözü İlyas’ın içindeydi. Bu İlyas değildi; İlyas’ın içindeki Tanrı’ydı.

⁷² Bir keresinde bana söyleyen Hristiyan Bilim kadını gibi, bunu birçok kez söyledim. Bu konuda birçok kez konuştum. O, “Bay Branham, İsa’yı çok fazla övüyorsunuz” dedi.

Ben de, “Umarım hesap vermem gereken tek şey bu olur.” dedim.

O da, “Sen O’nu İlahi kılmaya çalışıyorsun” dedi.

Ben de, “O İlahiydi” dedim.

⁷³ O da, “O bir peygamberdi, iyi bir insandı, ama İlahi değildi” dedi.

⁷⁴ Ben de, “Peki, O’nun İlahi olmadığını söyleyen bir ayet gösterin bana” dedim.

⁷⁵ O da, “Yuhanna Kitabı’nda, Lazar’ın mezarına gittiğinde ‘ağladığı’ yazıyor” dedi.

⁷⁶ “Peki,” dedim, “elbette ağladı. O hem insan hem de İlahiydi. O ağlayan bir insandı; ama ölümleri diriltmek için Tanrı olması gerekiyordu.” Doğru. “O bir insandı, açtı; ama beş bin kişiyi birkaç bisküvi ve beş balıkla doyuran Tanrı’ydı” dedim. Doğru. “O, bir teknenin arkasında uyuyan bir insandı; ama suları sakinleştirebilen O’nun içindeki Tanrıydı.” Neden? O ve Mesajı birdi.

⁷⁷ O dedi ki, “Ben ve Baba biriz. Babam Bende yaşıyor.” O, Tanrılığın bedence bütün doluluğuydu.

⁷⁸ Geçen gün *Yedi Kilise Çağı*’nı getirirken çok çarpıcı bir şey oldu. Başlangıçta, ben—ben orada duran İsa’nın, o şeyler...üstünde ki o beyazlığı anlayamıyordum “Saçı ak yapağı gibi beyazdı” dedi. Otuz üç yaşındaki bir adamın nasıl kar beyazı olabileceğini anlayamadım.

⁷⁹ İyi bir ilahiyatçı, Pentikostal ilahiyatçı, iyi bir dostumu aradım. O, Kardeş Jack Moore’du. O akıllı, zeki bir adamdır. O, “Kardeş Branham, o yüceltilmiş İsa’ydı. O, yüceltildikten sonra öyle görünüyordu” dedi. Hayır, buna inanmadım. Hayır.

Ben—ben—ben, “Peki, Kardeş Moore, teşekkür ederim” dedim.

⁸⁰ O odaya girdim ve Tanrı ile konuşmaya başladım. Onu Daniel’e geri götürmek için konkordansımı çalıştırdım, orada şöyle yazıyordu: “Ve o, saç ak yapağı gibi beyaz olan Eskiden beri var Olan’ın yanına doğru ilerledi.” Dedim ki, “Rab, ben—ben—ben ne diyeceğimi bilmiyorum ve bu sorumluluk bende.” Şimdi, bu ye...ve hatırlayın, Yedi Mühür açılmadan önce, yaklaşık bir yıl veya daha önceydi. Orada dua ediyordum, “Rab, neydi o?”

⁸¹ Ve baktım, önümde duran bir adam vardı ve o bir yargıçtı ve beyaz bir peruk takıyordu. Eski çağların yargıçları, en üstün yetki olduklarını göstermek için beyaz bir peruk takarlardı.

⁸² Ve sonra beyaz peruklu İsa’yı gördüğümde, bunun, bildiğimiz gerçeği, yani O’nun En Üstün Yetki olduğunu haklı çıkardığını söyledim. Tanrı, Dönüşüm Dağı’nda aynı şeyi gördü ve “Bu benim sevgili Oğlumdur, O’nu dinleyin, Yüce Yetki O’dur!” dedi.

⁸³ Sonra Yedi Mühür’ün başlangıcında, o yedi Melek piramit şeklinde aşağı indiğinde, orada durup bana buraya geri dönüp Yedi Mühür hakkında konuşmamı ve O’nun benimle olacağını, bana onların ne olduğunu, kayıp şeyleri göstereceğini söyledi. Ben hep bunun Kitabın arkasında mühürlendiğini ve Kitabın içinde yazılmamış bir şey olacağını düşünmüştüm, ama O’nun bunu yapamayacağı ortaya çıktı. Bu, Kitabın içinde yazılmış bir şey değil... Kitabın içinde saklanmış bir şey. “Çünkü kim ondan bir Söz çıkarırsa ya da ona bir söz katarsa...” Yani bu, yedi kilise çağında Kitapta bulunan bir sırdır. Her biri bir—bir sır üretti, hepsi su vaftizi ve uzun süredir uğraştıkları diğer şeyler hakkındaydı.

⁸⁴ Sonra o yükselince, Kaliforniya’nın derinliklerinden, Meksika’nın derinliklerinden, Tucson’un üzerinden, her yerden büyük gözlemeyleri Onun fotoğrafını çekti. Gizemli bir manzaraydı. Orada, tam arkada oturan Kardeş Fred Sothmann, ben ve Kardeş Gene Norman, O yükseldiğinde tam orada duruyorduk. Fotoğrafını çektiler, ama hâlâ bu konuda bir şey bilmiyorlar. Bir süre önce, herkes “Buraya bakın. Bu *buna* benziyor, ve Meleklerin kanatları, nasıl katlanmışlar.” diyordu.

⁸⁵ Bir gün, sağa çevirip baktığımda, Hofmann’ın çizdiği kadar mükemmel bir İsa Mesih vardı. Beyaz bir peruk takmış, aşağıya, yeryüzüne bakarak, O’nun En Üstün Yetki olduğunu gösteriyordu. Gökler bunu ilan ediyor, Kutsal Kitap bunu ilan ediyor, Mesaj bunu ilan ediyor, hepsi aynı. Beyaz peruk takmış En Üstün Yetki; altında siyah sakalı görünüyor. Birçoğunuz bu resmi gördünüz. Orada var. Sağa, yana doğru çevirin, bakın. Orada, sanki fotoğrafı çekilmiş gibi,

tam da olduğu gibi duruyor. Yanlış açıdan bakıyorlar. Doğru açıdan bakmalısınız. Ve doğru aının hangisi olduğunu sadece Rab Tanrı gösterebilir. Sağa çevirin ve bakın. Orada, sanki fotoğrafı çekilmiş gibi, tam da olduğu gibi duruyor.

⁸⁶ Onu ilk gördüğümde, *Başı...*Hofmann’a benziyordu. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Ve yıllar sonra, Billy Sunday’in çadırında onu gördüm. O günden beri evimde o resimlerden biri hep var olmuştur.

⁸⁷ Sonra, burada göklerde, bu okul binasının yanında kk bir çocukken bu grümde gördüğüm Tanrı’nın tam da böyle göründüğünü söyledim. Ve burada Göklerde, otuz üç yıl sonra, bunun gerçek olduğunu ilan ediyor. O böyle görünüyor; birinin kafasındaki mistik bir şey değil.

⁸⁸ Vatikan’da olduğu gibi, orada çizilmiş bir—bir—bir Mesih var, çenesinin etrafında, yaklaşık yarım in (1,27 cm) uzunluğunda, kk beyaz bir sakal halkası ya da çene etrafını saran bir sakal halkası var, ağzının üst kısmının etrafında *böyle* uzanıyor ve ona Mesih diyorlar.

⁸⁹ Bu bana bir keresinde eski bir katedralde gördüğüm, Adem ve Havva’nın nasıl göründüğünü gösteren bir Yunan sanatçıyı hatırlatıyor; onlar canavarlar gibi görünüyorlardı. Bu, bedensel zihnin bazı ruhsal şeyleri algılayabilme şeklidir. Bence Adem, yaşamış en yakışıklı erkekti ve Havva her bakımdan mkemmел bir kadındı.

⁹⁰ şimdi, bedensel zihinler o şeyi kendi fikirleriyle sarar, sonra Tanrı o şeyi kendi Gücüyle gönderir ve ađđa çıkarır. Ahav’ın zamanında burada tam da bu oldu.

⁹¹ şimdi, İlyas’ın bunu söyleyebildiğini anlıyoruz, çünkü o anın Mesajı ve Tanrı’nın Sözü, ya da haberci, Mesaj—Mesaj ve Söz, tam olarak aynı şeydi. Peygamber, Söz, Mesaj; haberci, Mesaj ve Mesaj, aynıydı. İsa, “Eđđer benim hakkımda yazılan işleri yapmazsam, o zaman bana iman etmeyin” dedi. Bu iyi. Her insan ve onun mesajı birdir.

⁹² Bu yüzden bugün insanlar Tanrı’nın işlerini yapmaya inanmıyorlar, çünkü Tanrı’nın Mesajını kabul etmiyorlar. Mesaja inanmıyorlar.

⁹³ Ancak, içinde yaşadığımız zamanın Tanrı’nın zamanı olduğuna iman edenler için, bunlar gizli birer Yiyecedir. Düşünün, Tanrı onu o kadar gizlemiştir ki, insanlar ona bakıyorlar ama görmüyorlar. İlyas’ın Aram ordusunu kr ettiği gibi. Tıpkı Tanrı’nın, imansızları, imanlı olan çocuğın gerçek ve hakiki Yiyeceğinden kr ettiği gibi.

94 Nuh'a "fanatik" dedikleri, bir gemi inşa ettiği için, onun gözleri Tanrı'nın Sözüne ve vaadine açıktı. Onların fanatizm dedikleri şey, Nuh'u ve ailesini kurtardı. Gördünüz mü, aynı şey. İnsanların güldüğü şey, bizim dua ettiğimiz şeydir. İnsanların "çılgınlık" dediği şeye biz "Büyük!" deriz. Dünyanın "büyük" dediği şeye Tanrı "akılsızca" der. Ve dünyanın "akılsızca" dediği şeye Tanrı "Büyük!" der. Bu, Doğru ile yanlış arasındaki tam bir zıtlıktır. İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.

95 Hatırlayın, o Tanrı'nın planı, Tanrı'nın çağrısı ve Tanrı'nın Sözü ile gizli yerine gitti. İlyas, Tanrı'nın önbilgisi, planı, yaşamına yaptığı çağrı ve Sözüne göre gizli yerine girdi. Eğer bu bizim girdiğimiz yol değilse, oraya nasıl gideceğimizi bilmiyorum.

96 Ve dikkat edin, kuraklık başlamadan önce, İlyas yaşamak için bu gizli yere girdi. Bu, yargı yeryüzünü vurmaya başlamadan önce bir tür örneğidir, Kilise zaten çağrılmıştır, Gelin zaten seçilmiştir ve yargı vurmadan önce sadece beklemektedir. Zaten beklemekte, Tanrı'nın Yiyeceğini yemekte, Tanrı'nın kutsamalarının tadını çıkarmaktadır. Aklı başında herhangi bir insan, düz bir yolda ilerlediğimizi, tam da yargı anında olduğumuzu bilir.

97 Bakın! Kardeş Banks, bu akşam burada bulunan sizlerden birçoğunuz, o sabah o dağda duruyordunuz.

98 Ve önümüzdeki Pazar sabahı, Rab izin verirse, o dağ hakkında konuşmak istiyorum. Büyük bir vahiy aldım, bu akşam anlatmamak için kendimi zor tuttuğum bir şey. Ama ben...Görüyor musunuz? Ve sürekli, her zaman, bir şey diğerinin ardından geliyor. Görüyor musunuz? Bu asla durmayacak, çünkü bu RAB DİYOR Kİ idi.

99 Buradaki her biriniz, kasette binlerce kez, benim ayağa kalkıp "RAB DİYOR Kİ, böyle ve böyle olacak" dediğimi duydunuz. Hatta gazeteler ve dergiler bile bunun böyle olduğunu ilan etmek zorunda kaldılar. Bunların ne anlama geldiğini bilmiyorlar, ama gördüler. Ne olduğunu bilmiyorlar, ama gördüler, bu da Sözü tam olarak gerçek kılıyor.

100 Biz burada nehrin kıyısında duruyorduk, o gün Rab'bin Meleği indi, otuz üç yıl önce, yani 1933'te, indi ve yaptıklarını anlattı. Çıktı ve birçok adam orada kıyıda duruyordu, "Bu ne anlama geliyor, Billy?" dediler.

101 Dedim ki, "O benim için değildi; sizin içindi. Ben iman ediyorum; siz etmiyorsunuz." dedim. Ve yoluma devam ettim.

102 Sonra pastör bana, "Yani sen, yedinci sınıf eğitimi almış biri olarak, tüm dünyayı dolaşıp taht sahipleri, hükümdarlar, krallar ve benzeri kişiler için dua mı edeceksin? Ve, oh," dedi, "unut gitsin!"

103 Bunu unutamadım, kalbime kazınmıştı. Şimdi, otuz üç yıl sonra, söylediği her şey, söylediği gibi mükemmel bir şekilde gerçekleşti. O Tanrı'dır ve başarısız olamaz. O her zaman Sözü'nü tutar. O...Asla bundan şüphe etmeyin.

104 Şimdi, dikkat edin, O, Tanrı'nın planına (önbilgi), Tanrı'nın çağrısına ve Tanrı'nın Sözü'ne göre hareket etti ve kuraklık başlamadan önce gitti.

Şimdi, yargının gerçekleşmeye hazır olduğunu biliyoruz.

105 O gün tepede dururken, Kardeş Banks Wood burada duruyordu, biz tepeye doğru yürüyorduk. Belki tekrar alıntı yaparım, böylece önümüzdeki on, on beş dakika içinde gerçekleşecek olan bu dua sırası için imanınızı güçlendirirsiniz. Ben Kardeş Banks'ın önünde yürüyordum. O...Sanırım evden ayrıldığında, Kardeş Ruby hastaydı. Ve o arkamdan geliyordu, yüzünün kızardığını fark ettim. Arkama baktım. Tepenin onun için biraz zor olabileceğini düşündüm, bu yüzden biraz yavaşladım. Tam o çöllerde, tam *böyle* tepelerde, Rab'bin Meleklerinin görüldüğü yerde. O zaman, birkaç ay önce onların görüldüğü yere doğru gidiyorduk.

106 Ve tepeye çıkarken, Tanrı'nın Ruhu...Arkamı döndüğümde, dağın tepesine baktığımda, O şöyle dedi: "O kayayı al ve ona de ki, 'RAB DİYOR Kİ, önümüzdeki birkaç saat içinde Tanrı'nın Yüceliğini göreceksin.'"

107 Ben de kayayı aldım ve "Kardeş Banks, nedenini bilmiyorum" dedim, havaya attım ve "RAB DİYOR Kİ, Tanrı'nın Yüceliğini göreceksin" dedim.

O, "Bu Ruby için miydi?" dedi.

108 Ben, "Hayır, bunun seninle, Banks ya da Ruby ile bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Bence sadece, 'RAB DİYOR Kİ, bir şey olacak' demekti" dedim.

109 Ertesi sabah orada dururken, birçok adam vardı, şu anda onlardan kaç kişi burada oturuyor bilmiyorum, on iki ya da on dört, on beş kişi oturuyorduk. Aniden bir vaiz yanıma geldi ve "Kardeş Branham," dedi, "benim adım *Falanca*." Dedi ki, "Kaliforniya'da sizin sponsorlarınızdan biriydim."

110 Ben de "Sizinle tanıştığıma memnun oldum, efendim" dedim. Douglas McHughes. O, "Ben..." dedi, ben de "Sizinle tanıştığıma memnun oldum" dedim. Onunla el sıkıştım.

111 O dedi ki, "Peki, şimdi size bir soru sormak istiyorum." Dedi ki... Roy Roberson, buradaki mütevelli; Kardeş Wood, Terry ve Billy, ve, oh, Kardeş Mc Anally, ve orada kimlerin durduğunu bilmiyorum. Ve

ben...O dedi ki, “Size bir şey sormak istiyorum.” Dedi ki, “Rab size hiç böyle görümler veriyor mu?”

112 Ben de, “Evet, kardeşim, ama ben buraya biraz uzaklaşmak, dinlenmek için geliyorum” dedim.

Ve böyle etrafa baktım ve iri yapılı bir doktorun ona baktığını gördüm, dedi ki, “Muh. McHughes, gözünüzdeki bu alerji yakında gözünüzü kör edecek. İki yıldır sizi tedavi ediyorum, ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.”

Ve ona döndüm. Dedim ki, “Bunu bana neden sorduğunuza gelince, doktorunuz geçen gün size ‘Gözünüzde alerji var’ demişti.” Gün ortasıydı, saat on bir civarıydı ve o güneş gözlüğü takıyordu. Dedim ki, “Nedeni; onu güneşten dolayı takmıyorsunuz, gözünüzden dolayı takıyorsunuz. Size dedi ki, ‘O gözünü kaybedeceksin.’”

Ve ağlamaya başladı, “Doğru” dedi.

113 Yine yürümek için döndüm, elimde bir kürek vardı. Ve baktım; orada durmuş bana bakıyordu, gözleri hâlâ aynı parlaklıktaydı. Dedim ki, “Ama RAB DİYOR Kİ, o gözünüzü kaybetmeyeceksiniz.” Geçen sonbaharda onunla avlanıyordum, o benden ve kalabalığın içindeki herkesten daha iyi görebiliyor. O asla...

114 Ve yaşlı bir bayanın çorabını indirip eteğinin kenarını kaldırdığını gördüm. Dedi ki, “Oğlum, Kardeş Branham’ı görürsen, ona ayaklarını için dua etmesini söyle.” Ve aşağıya baktım ve küçük...ayaklarında, her tarafında tümör gibi şeyler asılı duruyordu.

115 Dedim ki, “Anneniz beyaz saçlı bir bayan. ‘Oğlum,’ görüyorsunuz. Siz gitmeden önce size, beni görürseniz, ayakları için dua etmemi söyledi. Ayaklarının her yerinde küçük tümörler var gibi.” Adam bayılacak gibiydi.

Dedi ki, “Bu doğru.”

Ben de, “Ona endişelenmemesini söyleyin. Her şey yoluna girecek” dedim.

116 Etrafta dolaşmaya başladım. Sonra Tanrı’nın sesini duydum, “Çabuk çekil yoldan” dedi.

Roy Roberson orada duruyordu, onun bir savaş gazisi olduğunu bildiğimden, elimi omzuna koydum ve “Kardeş Roy, olabildiğince çabuk saklan!” dedim.

“Ne oldu?” dedi.

“Yoldan çekil! Saklan!” dedim.

117 Ve yürümeye başladım, küreğimi yere bıraktım, arkamı döndüm, şapkamı çıkardım. Ve işte O geldi, Tanrı’nın Yüceliği bir kasırğa

gibi düştü, dağın yanını öylece yırttı, yeri öylece patlattı ve salladı, çalıların tepesini kesti; tam da başımın yaklaşık bir metre, en fazla bir buçuk metre kadar yukarısındaydı. Bir huni gibi geri yukarı çıktı; yine patladı. Ve işte O geldi, üç kez.

118 Sonra üçüncü kez gittiğinde, Kardeş Banks gelip, “Bahsettiğin şey bu muydu?” dedi.

“Evet” dedim.

“Neydi o?” dedi.

119 “Tanrı kasırgalarda görünür” dedim. İnsanlara söylememi isteyip istemediğini bilmiyordum.

120 Sonra biraz dua ettim. Sonra bana onlara söyleyebileceğimi söyledi. “Bu, Batı Kıyısı’nı vuran yargıdır” dedim. Bugün ona bakın! Bundan birkaç saat sonra ne olduğuna bakın: Alaska battı. Ve şimdi her şey batıyor. Yargıya giriyoruz. Merhamet reddedildi.

121 Ama Tanrı’ya şükürler olsun ki, saklı bir Yiyecek, ruhsal bir Yiyeceğimiz var ki, bu son günlerde İsa Mesih’in vahiyinin iyiliği ve merhametiyle yaşıyoruz, O da halkı arasında Kendini haklı çıkarıyor. Amin! Onlar içeri girdiler. İlyas kuraklık başlamadan önce içeri girdi. Yargı başlamadan önce orada olduğu için Tanrı’ya şükredin. Şimdi, dışarı çıkma ve içeri girme, o örgütlerden çıkıp Mesih’e girme zamanıdır, tüm gerçek imanlılar için dışarı çıkma ve içeri girme zamanıdır.

122 Sonra çağrıldı ve orada kaldı. Hatırlayın, Tanrı onu çağırınca kadar o dereyi hiç terk etmedi.

123 Ve kuraklık bitmek üzereyken, O onu oradan çağırdı, bir dul kadının evine. Dikkat edin, O bu dul kadını çağırdı. Ve bu dul kadın, imansızlarla ilişki kurmamıştı; kuraklık sırasında canavarın işaretini almamıştı. Bu yüzden O onu çağırdı...İlyas’ı bu dul kadını desteklemesi için çağırdı. Sadece küçük bir pideleri vardı, kadının elinde tuttuğu küçük bir şey. Ve İlyas, “Önce onu bana ver. Çünkü RAB DİYOR Kİ, Rab Tanrı yeryüzüne yağmur düşünceye dek, o küp boşalmayacak, o çömlek de kuruyup bitmeyecek,” dedi. Tanrı’yı ilk sıraya koymak, O’nun Sözü’nü ilk sıraya koymak!

124 Dikkat edin, küpte un vardı. Her un almaya gittiğinde, küpte un vardı. Her yağ almaya gittiğinde, çömlekte yağ vardı. Neden? Un, yemek sunusunda Mesih’i temsil ediyordu. Her birini öğütmek için değirmen taşları tam olarak doğru ayarlanmalıydı. Bu unun her tanesi tamamen aynıydı, bu da O’nun dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğunu gösteriyordu. Bu, Sözü doğrulamak için mesajın ardından gelen Söz, Yaşam Ekmeği idi.

125 Bugün de durum aynıdır, dostlar. Bugün de, çocukların yediği Yaşam Ekmeği, kuraklık döneminde onları ayakta tutmak için Tanrı'nın Mesajını takip etmektedir. Ya O bugün karşımızda duruyor olsaydı? Ya O şu anda karşımızda duruyor olsaydı? O, tıpkı yeryüzünde bedenlen bulunduğu günlerde yaptığı gibi davranır ve yapardı. Gelin, Kocanın bir parçasıdır, Kilise Mesih ile aynıdır. “Benim yaptığım işleri siz de yapacaksınız.” Ve bunu yapan Söz'dür. O, bize, kendisinin yaptığı şeyleri bizim de yapacağımızı söyledi.

126 Burada yine fark ediyoruz ki, Söz içimizdeyse ve bize gelmişse, o gün İlyas'a geldiği gibi, O da onun yaptığı şeyi yapacak, dünyadan gizlenmiş olan Tanrı'nın gizli Şeyleriyle beslenecektir. Oh! Yine, Mesaj ve habercisi bir bütün haline geliyor. Ruhsal Yiyecek hazır ve şimdi tam zamanında. Ve her biriniz, eğer isterseniz, bu saatin tüm imansızlığından uzaklaşmaya istekliyseniz, Mesih'e gelmeye, O'nun vaadine gelmeye hazırsanız, bu Yiyeceği yiyebilirsiniz.

Ve O'nun vaatlerini hatırlayın, Malaki 4, Luka 17:30, ayrıca Yuhanna 14:12 ve daha kaç tane Kutsal Yazı, Yoel 2:38 ve O'nun yapacağı her şeyi, ya da 2:28, daha doğrusu, bu son günlerde yapacağı şeyi anlatıyor. Ve peygamberin bu son günlerde ışık olacağını, nasıl çalışacağını, ne yapacağını söylediği tüm Kutsal Yazılar bu son günleri işaret ediyor. Ve bu Mesih'tir! Eğer şimdi O'nun içinde, o gizli Yerde saklanabilirseniz, Tanrı'nın iyiliğini ve merhametini yiyip görebilirsiniz. Eğer hastaysanız, orada şifa vardır.

127 Elişa'nın daha sonra çağırdığı zamanı hatırlarsınız...O yemek sunusundan sonra, Mesih, dul kadının evini O'nunla destekledi. Dikkat edin, daha sonra göklerden ateş indirdiğinde ve benzeri olaylarla, peygamberin Ruhunun Tanrı tarafından gönderildiğini kanıtladı.

128 Dikkat edin, çölde, ardıc ağacının altında uzanırken, bir Melek aynı türden unla geldi, pideler pişirdi ve onu besledi. Biraz sonra onu tekrar uyuttu, uyandırdı ve orada onun için biraz daha pide pişirdi. Ve o pidelerin verdiği güçle kırk gün geçirdi. Tanrı'ya şükürler olsun! O dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. Oh, O'nu ne kadar seviyoruz, mevsiminde ruhsal Yiyecek!

129 “Çocukların ekmeğini alıp köpeklerle vermek doğru değildir.” İsa, Suriye-Fenike kadınına da aynı şeyi söylememiş miydi? O, Kendisine ait olanlara gönderilmişti. Bu doğrudur. Ve O, onlara geldi...Asla Yahudi olmayanlara gitmedi.

130 Ve şimdi bugün, Yahudi olmayanları onların zamanında ziyaret ediyor, ve bu doğru değildir ki...

131 Diyorsunuz ki, “Neden Mesaj bu büyük yerlerde, bu büyük kampanyalarda, mezhepler arasında yayılmıyor?”

132 Bu onların Yiyeceği değil, kilisenin, sözde Yiyeceği değil, Gelinin Yiyeceği, Bu, zamanında ruhsal Yiyecek. Onların midelerini bulandırır, onlar için çok ağırdır. Anlıyor musunuz? Anlıyor musunuz? Siz—siz—siz bunu yapamazsınız. Ama çocuklar için bu Ekmek, bu Yaşam, bu dün, bugün ve sonsuza dek aynı olan İsa Mesih’tir.

133 Şimdi dua sırasına başlamazsak çok geç kalacağız, o yüzden bir an için başlarımızı eğelim.

134 Sevgili Tanrım, zamanında yiyecek, ruhsal yiyecek. Dünyanın hakkında hiçbir şey bilmediği bir şey. O gece, ya da o gün Samiriye’de, Elişa’nın çıkıp “Ben çağırmadan çiy düşmeyecek” dediği yerde, Rabbimizin nasıl konuştuğunu duyuyoruz. İsa orada durmuş, öğrencilerine şöyle diyordu.

Dediler ki, “Rabbî, neden yemiyorsun?”

O da dedi ki, “Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var.”

135 Gerçekten, Rab, O’nun yiyeceği Tanrı’nın isteğini yerine getirmek, Tanrı’nın işlerinin O’nun saatinde tezahür edilmesini görmektir. O, bunun gerçekleşmesini görmek için oradaydı. “Babam bana göstermedikçe Ben hiçbir şey yapmam. Babam Bana ne gösterirse, onu yaparım.”

136 Ve Baba, bugün de durum böyledir. Kilise, gerçek imanlılar, imanlıların Bedeni, nominal olanların hiçbir şey bilmediği Yiyeceğe, ruhsal Yiyeceğe sahip. Dünya bu Yiyecekten hiçbir şey bilmiyor, Baba. Ama Senin Kilisen, Senin halkın, Oğlunun Gelini, Onu seviyor.

137 Doktorlar başarısız olduğunda bedenlerimizin şifasına sahibiz. Buna sahibiz. Bu, Tanrı’nın Kilisesine verdiği ve son günlerde imanlı çocuklarına vaat ettiği Tanrı’nın Yiyeceklerinden biridir. Baba, imanlı çocuklar olmamıza yardım et, çünkü imanlılar için her şey mümkündür. Ver bize bunu, sevgili Tanrım. İsa’nın Adıyla istiyoruz. Amin.

138 Billy’nin bana bazı dua kartları dağıttıklarını söylediğini hatırlıyorum. Biri bana dua kartındaki harfi söylerse, başka bir şey istemem. [Biri, “C” diyor.—Ed.] C, tamam, C’yi alalım, bir, başlatalım, sıramızı başlatana kadar. Bakın, şimdi, hepsi dağınık olabilir. Şimdi, eğer herkes...Bakın, bunu deneyeceğim. Yapabilir miyiz, yapamaz mıyız, bilmiyorum. Ya da sadece bir çağrı sırası yapabiliriz; siz hareketsiz oturun. Benim için fark etmez. Buraya platforma gelmeyi tercih ederseniz ya da çağrı sırası olmasını tercih ederseniz, fark etmez, her iki şekilde de olur. Tamamen Kutsal

Ruh'a güveniyorum. Vaaz ettiğim bu Sözü savunması için O'na güveniyorum.

¹³⁹ Kardeş George Wright, ben Buna iman ediyorum. Küçük bir çocukken, yıllar önce senin evine geldiğimde, ağaçta oturan o eski whippoorwill'i dinlediğimden beri, hâlâ aynı Mesaj'a iman ediyorum. Bunun aynı olduğuna iman ediyorum.

¹⁴⁰ Tamam, burada dua sırası için yer açtıklarını görüyorum. Pekâlâ, dua kartı C, bir, iki, üç, dört, beş, önce gelin ve burada durun. Ayağa kalkamıyorsanız, ellerinizi kaldırın, bazıları sizi buraya getirecek. [Biri Kardeş Branham'a konuşuyor—Ed.] (Ne var? Evet. Uh-huh.) Dua kartı C, bir, iki, üç, dört, beş. Ve şimdi dikkat edin, dua kartınız olmayanlar...

¹⁴¹ Şimdi, çok, çok uzun zamandır bu tür bir dua sırası yapmamıştım. Burada çadırı kurduğumuzda benim görevimi kaç kişi hatırlıyor? “Bir müjdecî gibi çalış” dedi. Benim bir müjdecî olduğumu söylemedi. “Bir müjdecî gibi çalış” dedi, “çünkü bunun değişeceği saat gelecek” dedi. O saat geliyor. Tamam. Şimdi, bunda O...

¹⁴² İki veya üç farklı hizmeti, pastörlük ve müjdelemeyi aynı anda birleştiremezsiniz. Aynı anda hem peygamber hem belki de pastör olamazsınız, çünkü farklı işleriniz, farklı hizmetleriniz var.

¹⁴³ Ama Rab bana Mesajımda yapmam gerekeni verdi. Ama sonra şöyle dedi: “Bir müjdecî olarak görevini yerine getir, hizmetini tam olarak yerine getir, çünkü saat gelecek ki, onlar sağlam Öğretiye tahammül edemeyecekler.” Eğer bu saat şimdi gelmediyse! Her kilise mezhebi beni reddetti. Sağlam Öğretiye tahammül edemediler. “Ama evrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler getirecekler ve masallara sapacaklar. Ve Musa'ya karşı koyan Yambris ve Yannis gibi büyük şeyler yapacaklar, ama akılsızlıkları ortaya çıkacak.” Anladınız mı? Anladınız mı? Tamam, taklitler! Yambris'in nasıl olduğunu görüyorsunuz...

¹⁴⁴ Ve, Tanrı gökte bilir ki, 1933'ten beri tam orada köşede...(o çadırın)...-taşında, bir Kutsal Kitap sayfasına yazılmış, tam orada duruyor. Nasıl yaptıklarına bakın. Ne olduğunu görün. Taklitler, aynen öyle. “Onları bırakın, akılsızlıkları Yambris ve Yannis'inki gibi ortaya çıkacaktır” dedi. İşte o gün geldi.

¹⁴⁵ Kiliseyi, köşe taşı koyarken gördüm, insanlar eşiklerde ve etrafta, çadırın duvarlarının etrafında duruyorlardı. İşte bu kadar. Dediler ki, bu ortaya çıktığında, buradaki şehir halkı, “Altı ay içinde...” dedi. Bir dolar seksen sentimizle bir çadır inşa etmek için, garajdaki birçok insan bunun kendi garajları olacağına karar verdi. Ama bu hâlâ Tanrı'nın Koyunları için bir koyun ağılı.

¹⁴⁶ Bir, iki, üç, beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on. C, altı, yedi, sekiz, dokuz, on. Tamam.

¹⁴⁷ Şimdi, “Ben, Rab, onu diktim, kimsenin elimden koparmaması için gece gündüz sulayacağım.” Eleştirilere bakın! Onu destekleyecek hiçbir mezhep yok. Ülke çapında Onu seven hiçbir kilise yok. Ülkede Pentikost yok, Onu destekleyecek başka hiçbir şey yok. Herkes su vaftizine karşı, herkes diğer tüm bu şeylere karşı. Kendi ailem bile, kendi babam bile beni kapıdan kovdu, giysilerimi küçük bir kağıt torbaya koydum ve New Albany’ye gidip orada yaşamaya başladım. Doğru.

Ama birçok tehlike, zorluk ve tuzaklardan
geçerek,
ben zaten geldim;
Beni buraya kadar güvenle getiren lütuftur,

Ben elli altı yaşındayım ve yakında ırmağı geçmem gerekecek.
Lütuf beni götürecektir.

Orada on bin yıl kaldığımda,
Güneş kadar parlak;
Tanrı’yı övmek için ilahi söyleyeceğimiz günler
İlk başladığımızdan daha az olmayacak.

Oh, İsa’yı ne kadar seviyorum! O benim için her şey!

¹⁴⁸ Oh, tamam, kaç tane...? Nerede kalmıştım, on mu? Biraz daha alabilir miyiz? Pekâlâ. Ne kadar, on, on beş mi? Tamam. C, on ıla on beş, nerede olursanız olun, ayağa kalkıp girebilirsiniz. Ne dersiniz? Ha? Tamam. C, on beş ıla yirmi o zaman. C, on beş ıla yirmi olsun. On kişi daha olur. Görüyoruz...Orada duran sırayı görüyor musunuz görüyor—görüyor musunuz, onları—onları kalabalıklaştırmayalım. Ve biz...Pekâlâ.

¹⁴⁹ Şimdi bana tüm dikkatinizi verin; uzun sürmeyecek. Ama, şimdi, oh, ne saat, ne zaman! Ben—ben herkesin Rab’bi sevebilmesini diliyorum. Ben—ben hepimizin bu noktaya gelip bu dakikanın potansiyelini fark edebilmesini diliyorum. Hadi deneyelim. Yalnızca bana dikkatinizi verin.

¹⁵⁰ Burada ne—ne yapmaya çalışıyoruz? Tanrı’nın Sözü’nü bir denemeye tabi tutuyoruz. İlyas da aynı şeyi yaptı, Tanrı’nın onu bunu yapmak için gönderdiğini öğrendikten sonra dağa çıktı. Dedi ki, “Şimdi kim Tanrı olduğunu kanıtlayalım, ateşle cevap veren Tanrı, Tanrı olsun.”

¹⁵¹ Ve kâfirler, diyorlar ki, “Tabii, hayır...” Kâfirler ateşin düşmeyeceğini biliyorlardı, bu yüzden bağırıp çağırıyorlardı.

152 Ama İlyas ateşin düşeceğini biliyordu, çünkü Rab'den bir görüm görmüştü.

“Görüm mü gördü?” diyorsunuz.

153 Evet, efendim! Her şeyi düzenledikten sonra, “Rab, tüm bunları Senin buyruğunla yaptım” dedi. Ve sonra ateş düşmeye başladı. Tanrı'nın Sözü harfiyen yerine getirildiğinde, geri kalanını halletmek Tanrı'nın işidir. O sizden sadece bunu ortaya koymanızı ister. Ve bunu açıkça ortaya koymaya çağrıldığınızdan emin olun. Görüyor musunuz? Ve eğer öyleyse, geri kalanını O halleder.

154 Şimdi, bu sıraya gelen insanlar için dua edeceğim...Şimdi, duvarın hemen önündesiniz, pekâlâ, başlamak için sıraya girin. Şimdi, önce, en azından bu binada bir yerlerde, bazı insanlar...

Burada kaç kişi hasta ve dua kartı yok, elinizi kaldırın. Bakın, her yerde. Şimdi, biliyorsunuz, eğer Rabbimiz...Ve eğer O dün, bugün ve sonsuza dek aynıysa, inanıyorum ki O yapacaktır. O dua sıraları oluşturur. İnsanlar O'na büyük sıralar halinde, kalabalıklar halinde gelirler, O onlara dokunur, onları kutsar. Sonra bir ara durup, “Bana kim dokundu?” dedi. Etrafına bakındı, bir kadına O'na neden dokunduğunu sordu ve kanamasının geçtiğini, imanının onu iyileştirdiğini söyledi.

155 Ya kadın dönüp, “Şey, bilmiyorum, Rab, bu benim uzun zamandır var” deseydi? Bu olmazdı. Hayır, olmazdı. Hayır.

156 Ya O, Suriye-Fenike kadına, “Senin söylediğin bu söz yüzünden, kızından şeytan çıktı” deseydi, ya kadın, “Peki, Rab, ben—ben Senin bunu *bu* şekilde yapmanı istedim” deseydi? Şeytan hâlâ kızın içinde olurdu. Ama kadın, kızını O'nun söylediği şekilde bulacağını biliyordu.

157 Şimdi, O bize şöyle dedi: “Eğer iman edebilirsen! Eğer bu dağa, ‘Kalk’ dersen ve yüreğinde şüphe duymazsan, ama söylediğinin gerçekleşeceğine iman edersen, ona sahip olabilirsin. Dua ettiğinde, onu aldığını iman et, sana verilecektir.” Ne büyük bir vaat!

158 Şimdi, sosyal müjdeyi vaaz eden adam buna hiç inanmaz. Kapıya yaklaşır, içeri bakar ya da orada durur ve “Eh, yine bir grup kutsal yuvarlananlar” der ve uzaklaşır. Anladınız mı? Ama o, bunun saklı Yiyecek olduğunu bilmiyor. Bunun, kendisinden saklanan gizli Şey olduğunu bilmiyor. Bilmez. Bu—bu—bu acınası bir durum, çıplak, sefil, kör ve bunu bilmeyen bir zihin. Anladınız mı? Bu kötü bir şey.

159 Tanrım, önce canımı al ama beni asla o hale düşürme. Bunu yaptıktan sonra ölmeyi tercih ederim (evet, efendim). Sanırım hepimiz öyle yapardık, değil mi?

¹⁶⁰ Ama şimdi, Tanrı bize son günlerde bunları vaat etti. Malaki 4'te, İsa Mesih'in Sodom'da yaptığı gibi insan bedeninde kendini temsil etmek için aşağı ineceği söyleniyor. Bu doğru. Ve dünyanın Sodom'daki gibi bir durumda olacağı söyleniyor. Ve "O zaman olduğu gibi, o gün İnsanoğlu ortaya çıkacak" deniyor. Bakın, bu Adam, vaat edilen oğul gelmeden önce İbrahim aracılığıyla "Elohim" olan, insan şeklinde yeryüzüne geldi. Bakın ne oldu, İbrahim onun Tanrı olduğunu söyledi. Ve Kutsal Kitap, üç adamın ona geldiğini, giysilerinde toz olduğunu, seyahat ettiklerini, oturup insanlar gibi yemek yediklerini söyledi. Ve İsa, "Dünya Sodom'un durumuna geldiği anda, İnsanoğlu Kendini tekrar gösterecek" dedi. Tanrı'nın Oğlu değil, İnsanoğlu, görüyorsunuz, Kendini gösterecek.

¹⁶¹ Şimdi, son peygamberin söylediği şeyi işaret edin: "Bakın, size peygamber İlyas'ı gönderiyorum, o da çocukların yüreklerini babalarına döndürecek." Anladınız mı? Onları Kutsal Kitaba geri döndürecek bir Mesaj ve o gün İnsanoğlu Kendini gösterecek. Ve son kilise çağının sesinin çaldığı o gün, yedinci melek, Tanrı'nın sırları o gün açıklanacak. Yedi Mühür kırılacaktır. Bütün bu kiliselerin ve olayların sırları, nasıl gerçekleştiği ve neyin...nasıl, neyin gerçekleştiği.

¹⁶² Görüyorsunuz, onlar Bunu bilmiyorlar. İsa dedi ki, "Siz kör Ferisiler!" Dedi ki, "Eğer kör köre kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşmez mi?" Bakın, bu insanların bunu görmemelerinin sebebi budur.

¹⁶³ Bunun sırrı, o Mühürler, o kiliselerin her biri bir örgüt kurdu ve ona katıldı, ve bu Tanrı'nın önünde yanlış olan gizli şeylerden biridir. Görüyor musunuz, Doktor Lee? Görün, bakın. Öyle. İşte mesele bu. İşte gizemlerden biri de bu. Örgütlendiler ve, bakın, tamamen Tanrı'nın isteğinin dışındaydılar. Ve bu, son günlerde açığa çıkarılacaktır. ve insanları bir inanç ya da mezhebe yönlendirmek yerine, onları gerçek Söz'e geri geri döndürecek. Ve gerçek Söz belirli bir grup insana gelecek ve İnsanoğlu, onların arasında Kendini gösterecek, "dün, bugün ve sonsuza dek aynı."

¹⁶⁴ Oh, aman! Oh, bunu çok seviyorum. Onu övmeyi seviyorum. Onu insanların önünde büyütmeyi çok seviyorum. Onu büyütmemeye gerek yok; O zaten büyüktür. O kadar yükselmiş ki, O'nun ötesine geçemezsiniz, o kadar engindir ki, O'nun altına giremezsiniz, o kadar geniştir ki, O'nun etrafını dolaşamazsınız, ama yine de yüreğinizde O'na yer var. O'nu kabul etmeyecek misiniz? Rabbimiz ne kadar harika! Tamam.

¹⁶⁵ Şimdi herkes çok sakın olsun. Şimdi, Bunun hakkında konuştuk. Ve şimdi mesele şu: Bu doğru mu? Şimdi, burada bazı yabancılar

olabilir. Şunu söyleyebilirim ki eğer...size, eğer Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıysa, O bu anda ne yapardı? Daha önce burada olduğunda yaptığı şeyin aynısını yapardı. Doğru mu? İnsanların imanı O'nun giysisine dokunur ve O da dönerdi. Kuyudaki kadına yaptığı gibi, başka yerlerde de yaptığı gibi, onların düşüncelerini algıladı.

Şimdi, “Beni iyileştirebilir mi?” diyorsunuz.

¹⁶⁶ O'nun Sözü, bunu çoktan yaptığını söylüyor. Ama asıl mesele, Kendisinin burada olduğunu insanlara bildirmektir.

¹⁶⁷ Şimdi, eğer bize fiziksel bir bedenle görünseydi, tam olarak Hofmann'ın *Otuz Üç Yaşındaki Mesih'in Baş* tablosundaki gibi, elinden kan akıyor, her tarafında çivi izleri var gibi görünseydi, ben bunu kabul etmezdim. Hayır, hayır. Hayır, hayır. O geldiğinde, Kendisi, “Her göz O'nu görecektir, her dil O'nu itiraf edecek; ve şimşek doğudan batıya geldiği gibi, öyle olacak.” Anladınız mı? Biz bu kültlere ve klanlara inanmıyoruz. Biz Tanrı'nın Söz olduğuna iman ediyoruz.

¹⁶⁸ Ama O, sizin bedeninizi ve benim bedenimi alarak Kendisini somutlaştırır ve size armağanlar verir, bana armağanlar verir ve bu armağanlar aracılığıyla Kendisini bildirir. Bu gizli Yiyecek'tir. O, Kendisini benim aracılığım ile ne kadar tanıtır, tanıtsın, siz de buna inanmalısınız, buna inanmak için iman armağanına da sahip olmalısınız. Buna inanıyor musunuz? [Cemaat, “Amin” der.—Ed.] Peki, eğer O bu şekilde Kendini gösterirse, O'na inanacak mısınız? [“Amin.”] Tüm kalbinizle O'na inanacak mısınız? Oh, ne kadar harika, sadece O'nu beklemek, sadece O'nun ne diyeceğini görmek için beklemek.

¹⁶⁹ Burada duran bir adam var. Bildiğim kadarıyla onu hayatımda hiç görmedim. İyi, güçlü, sağlıklı bir adama benziyor ve muhtemelen öyledir, ben—ben—ben bilmiyorum. Ama orada duruyor. Şimdi, o adama ellerimi koyup onun için dua edebilirim, ona inanıp inanmayacağını sorabilirim. O burada durup bana şöyle diyebilir: “Ben—ben—ben *Falanca* için dua etmeni istiyorum. Benim—benim ayak kemerlerim çökmüş. Sürekli başım ağrıyor. Midemde ülser var” ya da başka bir şey. O—o, bilmiyorum. Bunlardan herhangi birini söyleyebilir.

¹⁷⁰ Ben de “Tamam, efendim, kardeşim. Ellerimi üzerine koyup senin için dua edeceğim” derim. Bu tamamen doğru olur. Biz de çağlar boyunca tam olarak bunu yaptık. Doğru mu?

¹⁷¹ Ancak, hatırlayın, İsa, Sodom günlerinde olduğu gibi, sadece O'nun Gelişinde durumun farklı olacağını söylemişti. Ve gelen Adam,

sırtını Sara'nın bulunduğu çadıra dönmüş bir haldeydi ve (artık "Avram" değil) "İbrahim" dedi.

¹⁷² Görüyorsunuz, önceki gün o Avram'dı. Ama bir görüş gördü ve Rab ona, "Adını değiştireceğim" dedi.

¹⁷³ Ve işte Rab, bir adam kılığında, onunla birlikte yemek yiyor ve içiyor. "İbrahim, karın Sara nerede?" dedi. S-a-r—r-a; S-a-r-a-y değil.

O da, "Çadırda, arkada" dedi.

¹⁷⁴ "Yirmi beş yıl önce verdiğim vaadi yerine getirmek için seni ziyaret edeceğim" dedi.

¹⁷⁵ Ve Sara kendi kendine güldü. Dedi ki, "Sara çadırda gülerек, 'Bu nasıl olabilir?' dedi." Uh-huh. "Tanrı için zor olan bir şey var mı?" Gördünüz mü? Hiçbir şey. Hayır, efendim.

¹⁷⁶ Şimdi O dedi ki, İsa vaat etti ki, "O, İnsanoğlu", yani Söz, (buna iman ediyor musunuz?) "son günlerde gelecek ve dünya Sodom ve Gomora gibi olduğu zaman Kendini gösterecek." Bunun doğru olduğuna inanıyor musunuz?

¹⁷⁷ Dua etmeden önce, aranızdan bazıları dua edin ve İnsanoğlu'nun dün, bugün ve sonsuza dek aynı olup olmadığını görün. O'nun aynı olup olmadığını sorun, şöyle deyin: "Rab, bu adam beni tanımıyor, ama ben Senin dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğunu biliyorum," O'nun size bunu söyleyip söylemediğini görün.

Evet, efendim. Şimdi bir saniye başınızı kaldırın.

¹⁷⁸ O benim arkamda. Bir çocuk. Şu anda ateşten yanıyor. Küçük bir kız. Siz şehir dışından gelmişsiniz. Çocuğun mide sorunu var. Öyleydi. Sadece inanın.

¹⁷⁹ Şimdi, O'nun yapacağını söylediği şey bu muydu? Hayatımda o kişiyi hiç görmedim. Gökteki Tanrı bunu bilir.

¹⁸⁰ Buradaki bu adam, çok güçlü ve sağlıklı görünüyor. Ama onun üzerindeki gölgeyi görüyor musunuz? Bu durum, Tanrı yardım etmezse ömrünün uzun olmayacağı anlamına geliyor. Kanser hastası. Akciğerinde.

Şimdi, İnsanoğlu burada.

Kalbinde küçük bir oğlan, küçük bir çocuk için bir yük taşıyor. Doğru mu? Tanrı'nın o çocuğun rahatsızlığının ne olduğunu bana söyleyebileceğine iman ediyor musunuz? [Kardeş, "Bunu yapabileceğini biliyorum" diyor.—Ed.] Yapabilir. Epilepsiye benzer şekilde kısa süreli bayılma nöbetleri oluyor. Yakın zamanda bir tane geçirdi. ["Bu sabah."] Doğru, bu sabah. Ve o çocuğu büyütmek için yaşayacağınıza ve onun iyi olacağına iman ediyor musunuz?

¹⁸¹ Charlie Cox nerede? Nerede o? Charlie, neredesin? Bu gece burada olacağını sanıyordum. Bu tarafa gel, Charlie. Gary, neredesin? Larry, burada mı? Onun küçük oğlu da aynı şeyi yaşadı, tam olarak aynı şeyi. Neredesin, Larry? Buraya gel bir dakika. İşte buradasın. Bu küçük çocuk da aynı şeyi yaşadı. Babası ve annesi çok iyi arkadaşlarıdır. Yıllar önce oradaydım ve bu küçük çocuk nöbetler geçiriyordu, bayılıyor ve kendinden geçiyordu. Epilepsiydi. Küçük çocuğa dokundum ve Tanrı'dan onu iyileştirmesini istedim. O günden beri hiç nöbet geçirmemiştir. Bu onun babası; annesi de burada bir yerde oturuyor; ve işte küçük çocuk da burada.

¹⁸² Şimdi iman ediyor musunuz, bayım? (Teşekkürler, Larry.) İman ediyor musunuz, bayım? Tanrı size de aynı şeyi versin ve bu çocuğu büyütme için yaşayın. Tanrı sizi kutsasın.

Dua edelim.

¹⁸³ Sevgili Tanrım, ona yardım et. Merhametin ve lütfun onun üzerinde olsun ve onu kutsasın. İsa'nın Adıyla.

¹⁸⁴ Şimdi Louisiana'ya dön, mutlu ol, Tanrı'ya şükret.

¹⁸⁵ Evet, o Louisiana'lıydı, Lake Charles civarından. Doğru. Bakın, şimdi düşüncelerini okuyabiliyorum. Tanrı'ya şükürler olsun!

¹⁸⁶ Peki, siz iyi bir—bir şey istiyorsunuz, bir bebek istiyorsunuz. Zaten çocuklarınız var, birkaç çocuğunuz var, ama bir tane daha istiyorsunuz. Tanrı size bunu versin, kardeşim. Buraya gelin, sadece ellerimi üzerinize koymak istiyorum.

¹⁸⁷ Sevgili Tanrım, bu kadına kalbinin arzusunu ver, çünkü bu değerli bir amaç. İsa'nın Adıyla. Amin.

Şimdi gidip çocuğuna sahip ol.

¹⁸⁸ Tanrı iyi bir Tanrıdır. Buna iman ediyor musunuz? O, ihtiyacımız olan her şeyi bilir. Eğer buna iman edersek, her ihtiyacımızı karşılar. O, "Eğer iman edebilirsiniz!?" dedi.

¹⁸⁹ Bir yerde sizinle el sıkışmıştım. Nerede olduğunu hatırlamıyorum, ama bir yerde el sıkışmıştım. Tam olarak hatırlamıyorum, ama bugün bir yerdedik, ama nerede olduğunu bilmiyorum. Ama burada konuşacağımız konu bu değil. Buraya konuşmak ya da dua etmek için geldiniz, benim başka biri için dua etmemi istiyorsunuz. Doğru. O burada değil. Georgia'da, hasta. Sadece fiziksel olarak değil, ruhsal olarak da hasta; kuzeniniz. Onun için ayağa kalktığınız için Tanrı'nın bununla ilgileneneğine iman ediyor musunuz? İman ediyor musunuz? Buraya gelin ve birlikte dua edelim.

190 Sevgili Tanrım, bu adama yüreğinin arzusunu ver, ki gidip Tanrı'ya yakaran bu adamı bulabilsin. İsa'nın Adıyla diliyorum. Amin.

Tanrı sizi kutsasın. Şüphe etmeyin. Tüm yüreğinizle inanın.

191 Nasılsınız? O zaman elinizi uzattığınızda elinizi sıkamak istemediğimden değil, elinizi uzattığınızda bir şey fark ettim. Bir gölgeydi, çok koyu ve siyah. Sebep bu. Ellinizi tuttuğumu biliyorum, öyle hissettim, anlıyor musunuz? Ama bu bir kanser. Tanrı'nın bunu iyileştirebileceğine iman ediyor musunuz? Sol göğsünüzde. Carolina'ya geri dönüp, iyileştığınız için Rab'bi övmek istiyorsunuz, değil mi? Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Dua edelim.

192 Sevgili Tanrım, şu anda aramızda bulunan İsa Mesih'in Adıyla; Tanrı'nın Ekmeğini yiyen çocuklar, bu çocuk da, Tanrı'nın ona şifa vermesi için şimdi sunduğu imanı, yani Tanrı'nın Ekmeği'ni keyfini çıkarabilsin. Gitsin ve iyileşsin, İsa'nın Adıyla. Amin.

Tanrı seni kutsasın kardeşim. Tüm kalbinizle inanın.

Nasılsınız?

193 Bu harika bir an değil mi? Sanki insanların üzerine bir hayranlık çökmüş gibi görünüyor. Ya da, belki de kulağıma, sanki bir şey "Vuuuuh!" diye ses çıkartıyor gibi geliyor. Sadece "Vuuuuh!" gibi bir ses çıkartıyor, işte böyle. Bu çocukların Ekmeği. Anlıyor musunuz? Bu sizin. Sizin için. Benim için değil; sizin için. Şu anda çok minnettirim, ben...Bildiğim kadarıyla iyiyim; ama ihtiyacım olduğunda bu benim için de Ekmek. Bu sizin için Ekmek. Bu cesaret verici. Hasta olmayan sizlere bile, bu sadece yüreklerimizi Tanrı'nın karşısına çıkarır.

194 Bu tam da zamanında, O'nun yapacağını söylediği şey, "Sodom günlerinde olduğu gibi, İnsanoğlu'nun gelişinde de öyle olacak, İnsanoğlu ortaya çıktığında." Anlıyor musunuz? "Ve işte, Rab'in büyük ve korkunç gününden önce size peygamber İlyas'ı gönderiyorum. O, halkın kalplerini Baba'ya geri döndürecek." Anlıyor musunuz? Anlıyor musunuz?

195 "Ve sonra doğrular çıkıp kötülerin, küllerinin üzerinde yürüyecekler." Fırın gibi yanacaklar, anlıyor musunuz, yeryüzü yanacak. Orada düşeceğini görüyoruz. Ve volkanik maddeler yeryüzüne yayılacak ve gökler alevler içinde olacak.

Ey Çağların Kayası, şimdi ve sonra bana merhamet et.

196 Nasılsınız? Peki, bir şey var, bir bayan rahatsızlığınız var, kadın rahatsızlığı. Başka şeyler de var. Gerginsiniz, gergin olacağınız yaştasınız. Her türlü komplikasyon. Ama bir arzunuz da var, o da Kutsal Ruh'u almaktır. Doğru. Durum bu. iman ediyor musunuz ki

siz...Her şeyi itiraf ettiniz mi? Eğer size ellerimi koyup Tanrı'dan bunu yapmasını istersem, Kutsal Ruh'un geleceğine iman ediyor musunuz? [Kardeş, "Evet" diyor.—Ed.] Buna iman ediyor musunuz? ["Evet, efendim."] Dua edelim.

197 Sevgili Tanrı, ellerimi bu kadının üzerine elçisel formda koyuyorum ve onun Kutsal Ruh vaftizini almasını diliyorum. İsa Mesih'in Adıyla, bunu alsın. Amin.

198 Kuşkulanmayın. O size ait, anladınız mı? O sizin. O...çocukların Ekmeği.

199 "Kadınsal sorun" dediğimde biraz tuhaf bir hisse kapıldınız, değil mi? Çünkü sizde de o vardı. Şimdi, artık iyi olacağınıza iman ediyor musunuz? Gidin, sadece Rab'be şükredin.

200 Nasılsınız? Tüm kalbinizle iman ediyor musunuz? Uzun zaman önce olduğu gibi yemek yiyebileceğinize iman ediyor musunuz? Pekâlâ. Gidin ve "Teşekkür ederim, Rab. İman ediyorum" deyin. Rab'bin Huzuru.

201 Sırt ağrılarınızın geçeceğine ve iyileşeceğinize iman ediyor musunuz? Pekâlâ. Öyleyse gidin ve "Teşekkür ederim, sevgili Tanrım" deyin; Tanrı bunu size bahşedecektir.

202 İyileşebileceğinize, Rab'bin sizi iyileştireceğine, artritiniz kalmayacağına, iyi ve sağlıklı olacağınıza iman ediyor musunuz? Buna iman ediyor musunuz? Gidin, O'na şükredin ve "Rab, bunu tüm kalbimle kabul ediyorum ve buna iman ediyorum" deyin.

Oradaki herkes Bu konuda neye iman ediyor?

203 Buradaki siz, elinizi hemen yanınızda oturan o kadının üzerine koyun, ona varislerin ve artritin geçeceğini söyleyin. O ne zaman...?...

204 Tanrı sizi kutsasın. Şimdi iyileşeceğinize iman ediyor musunuz? Eve gidin ve iyileşin. Tanrı sizi kutsasın. Yolunuza devam edin ve "Teşekkür ederim, Rab İsa" deyin.

205 Nasılsınız? Kadınsal sorunlarınızın da sizden ayrılacağına ve iyileşeceğinize iman ediyor musunuz? Gidin ve "Teşekkür ederim, Rab" deyin.

206 Nasılsınız? [Kardeş, "Kıkırdak yırtıldı." diyor.—Ed.] Vay, aman, aman! ["Totten."] Adınızı biliyorum. Ben eskiden...["Totten."] Baptist kilisesinde pastörlük yaparken. ["Totten."] Totten. ["Della Totten."] Kardeş Della Totten. Şu anda sırt ağrısı çekiyorsunuz. ["Evet."] Her şey yoluna girecek. O'nun sizi iyileştireceğine iman ediyor musunuz? Yıllar önce Milltown Baptist kilisesinde olanları

hatırlıyor musunuz? [“Evet, hatırlıyorum!”] O bugün de aynı Tanrı’dır. Tanrı sizi kutsasın, kardeşim.

George Wright, neredesiniz? Hatırlıyor musunuz? Vay canına, nasıl da...

Eğer bu meshedilmeye ellerimi üzerinize koyarsam, iyileşeceğinize iman ediyor musunuz? Buraya gelin. İsa Mesih’in Adıyla, bu kadın iyileşsin. Amin. İman edin!

Peki, hepiniz tüm kalbinizle inanıyor musunuz?

²⁰⁷ Şimdi, o hanımı görmek ne kadar da eski anıları canlandırıyor! Henüz adını hatırlayamıyorum, ama ben...[Biri, “Totten” diyor.—Ed.] Totten. Totten, doğru. Oh, evet, kızı Bertie’ydi. Doğru. Tamamen doğru. Kendimi kaybettiğimi sanmayın, sadece biraz, bilirsiniz, bu biraz...Açıklayamıyorum.

²⁰⁸ Ama sırt ağrınız geçti, hanımefendi. Gidin, Rab’bi övün ve “Teşekkür ederim, Rab” deyin.

²⁰⁹ Kalp sorununuzun da düzeleceğine iman ediyor musunuz? Hadi gidin, sevinçle “Teşekkür ederim, Rab İsa” deyin ve Buna inanın. Pekâlâ. Şimdi iman edin. Şüphe etmeyin.

²¹⁰ Gelin, hanımefendi. Tüm kalbinizle iman ediyor musunuz? Sizde birçok sorun var. Sırt ağrınız da var. Tanrı’nın sizi iyileştireceğine iman ediyor musunuz? Pekâlâ, gidin, sevinçle. Sizi böyle hissettiren O’dur. Rab’be şükredin. Tanrı sizi kutsasın, kardeşim.

²¹¹ Merhaba, evlat. Sizce Tanrı bu çocuğun sinirsel rahatsızlığını iyileştirip onu sağlığına kavuşturacak mı? Buna iman ediyor musunuz? Pekâlâ. Merhaba, küçük dostum, hadi elini sıkayım.

²¹² Sevgili Tanrım, bu küçük çocuğun üzerindeki o kötü şeyi al ve o yaşasın ve normal olsun. İsa’nın Adıyla. Amin.

²¹³ Tanrı sizi kutsasın, kardeşim. Buna iman ediyorsunuz, değil mi? İyileşeceksiniz. Hiç şüphe etmeyin.

²¹⁴ Kalp rahatsızlığı için çok gençsiniz. Tanrı’nın sizi iyileştireceğine iman ediyor musunuz? Gidin ve “Beni iyileştirdiğin için teşekkür ederim, Rab” deyin.

²¹⁵ Tanrı’nın mide sorununuzu iyileştireceğine ve sizi iyileştireceğine iman ediyor musunuz? Hadi, sevin ve “Teşekkür ederim, Rab” deyin.

²¹⁶ O hâlâ Tanrı, değil mi? Yapmanız gereken tek şey sadece iman etmek. Öyle değil mi? Son günlerdeki İnsanoğlu’na iman ediyor musunuz?

217 Birkaç dakika önce burada bir şey oldu ve ben...nerede olduğunu bulmaya çalışıyorum. Birisi iman etti ve bir şey oldu. Ya da belki gelecek Pazar ya da fırsat bulduğumda onları bulurum. Siz—siz... İşte yine oldu. Elinizi kaldırdınız. Tanrı'nın o kalp rahatsızlığınızı iyileştirebileceğine, sizi iyileştirebileceğine, oradaki kızınızı...ile—ile iyileştirebileceğine iman ediyor musunuz? İman ediyor musunuz? Bayan Neff, Tanrı'nın...Leo Neff. Sizi tanımıyorum, ama siz bu kişisiniz. Sizin kalp rahatsızlığınız var ve küçük kızınızın böbrek rahatsızlığı var. Onun iyileşeceğine iman ediyor musunuz? İmanınız sizi iyileştirir. Tüm kalbinizle iman edin.

218 Orada havuzun arkasında, mide rahatsızlığıyla duran kişi, İsa Mesih sizi iyileştirsin.

219 İman ediyor musunuz? O dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. Şimdi birbirimizin üzerine ellerimizi koyalım. Oh, şu anda bulunduğumuz saati düşünün, zamanı düşünün. Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in tam Huzurunda olduğumuzu düşünün. O, son günlerde bunu yapacağına söz verdi. Ellerimi bu mendillerin üzerine koyuyorum.

220 Sevgili Tanrım, İsa Mesih'in Adı aracılığıyla bu mendilleri insanların bedenlerinin iyileşmesi için kutsamanı diliyorum.

221 Şimdi, ellerinizi birbirinizin üzerine koyduğunuzda, her biriniz Mesih'in Bedeni'nin birer üyesisiniz. Kalplerin gizemlerini açığa çıkaracağını ve bunları gerçekleştireceğini vaat eden o Kutsal Ruh, sizidedir. Siz O'nun bir parçasısınız, O da sizin bir parçanız. Şimdi, O şöyle dedi: "İman edenlerle birlikte bu belirtiler görülecektir." Bu sizsiniz. "Hastaların üzerine ellerini koyarlarsa, iyileşecekler." Şimdi, kendiniz için dua etmeyin, elinizi koyduğunuz kişi için dua edin, çünkü onlar da sizin için dua ediyorlar. Şimdi birlikte dua edelim ve bu binada zayıf bir kişi kalmasın. Neden daha fazla bekleyelim ki, sevgili kardeşlerim, işte burada, Kutsal Ruh, Tanrı, tam burada, tam da bahsettiğimiz Şey.

222 Sevgili İsa, Senin varlığını hissediyoruz. Geçen gün, o küçük bebeği, ölmüşken imanla yapılan duayla hayata döndürdün. Sevgili Tanrım, burada ulaşamadığımız birçok kişi var, zaman geçiyor, ama onlar birbirlerinin üzerine ellerini koydular. Onlar imanlılar. Dün, bugün ve sonsuza dek aynı olan, ölümden dirilen Rab İsa Mesih'in Huzurunda oturuyoruz.

223 Şeytan, sen yenildin! İsa Mesih seni yendi! O ölümden dirildi ve bu gece aramızda duruyor, son günlerin bu Mesajını haklı çıkarıyor. Bu insanlardan çık! Onları bırak, İsa Mesih'in Adıyla! "Benim Adımla

şeytanları kovacaklar,” ve sen kovuldun. İsa Mesih’in Adıyla, bu cemaati terk et!

²²⁴ Şu anda şifanızı kabul eden her biriniz, ayağa kalkın. İyileşmeyi kabul eden herkes, ayağa kalsın. Şimdi ellerinizi kaldırın ve O’nu övün!

“Şimdi iyileşmemi kabul ediyorum,” bunu Tanrı’ya söyleyin. “Şimdi iyileşmemi kabul ediyorum. Sen dün, bugün ve sonsuza dek aynısın, Mesih. Şimdi Sana iman ediyorum, imansızlığımı gider. Amin.”

O’nu öveceğim, O’nu öveceğim,
Günahkârlar için kurban edilen Kuzu’yu övün;
O’na yücelik verin, ey tüm insanlar,
Çünkü O’nun Kanı her lekeyi yıkadı.

²²⁵ O’nu sevmiyor musunuz? [Cemaat, “Amin” der.—Ed.] Öyleyse O’nu övelim. Herkes, ellerinizi kaldırarak, kardeş gelip toplantıyı kapatırken O’nu övün.

65-0718E ZAMANINDA RUHSAL YİYECEK

Branham Çadırı

Jeffersonville, Indiana A.B.D.

TURKISH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org